

Γράφει ο Δρ. **Κώστας Πατέρας**, D. Ed., M.Ed., Ph.D.

Δημοτικός Σύμβουλος – Πολιτευτής

Αγνώριστη έγινε η ζωή μας και η κοινωνία μας δεν θυμίζει τίποτε από την παλιά και ωραία και ανθρώπινη συμπαράσταση που είχαν οι άνθρωποι μεταξύ τους. Τότε τα πρόσωπα έλαμπαν και ο ανθρωπισμός ήταν παρόν σε κάθε βήμα της ζωής. Τότε ο άνθρωπος είχε προσωπικότητα, με παιδεία, με αγωγή, με αρετές, με τιμιότητα και με χριστιανική αγάπη. Σήμερα ο άνθρωπος είναι αριθμός χωρίς συναισθήματα, χωρίς λογική και χωρίς ιδανικά και είναι μελαγχολικός. Έφτασε δε σε αυτό το κατάντημα, γιατί αυτοί που διαμόρφωσαν και την οικονομία και την πολιτική, στην πλειοψηφία, δεν ήταν Άνθρωποι και επειδή «ο λαός ομοιούται τοις άρχουσι» δηλ. ο λαός έχει ως στερεότυπα τους άρχοντες, γι' αυτό έγινε και αυτός χωρίς συναισθήματα, χωρίς ηθική, χωρίς αρχές, χωρίς πίστη στο Θεό. Μπορεί οι στέγες των σπιτιών να 'ναι η μία δίπλα στην άλλη, τις καρδιές όμως των ανθρώπων τις χωρίζει άβυσσος...!

Από το 1821 και μετά η πολιτική ζωή της πατρίδας μας ήταν τρικυμιώδης. Τον τελευταίο μισό αιώνα παγιώθηκε μια κατάσταση δημοκρατικού πολιτεύματος, με πολλές, όμως, αγκυλώσεις, ανισότητες και στρεβλώσεις. Δύο ήταν οι μορφές που κυριάρχησαν στον πολιτικό στίβο, τα τελευταία χρόνια, ο Κών/νος Καραμανλής και ο Γεώργιος Παπανδρέου (ο Γέρος της Δημοκρατίας που ήθελε δημοκρατία αλλά με νόμο...). Η έλευση του Ανδρέα Παπανδρέου, με το ζιβάγκο, είναι αμφιλεγόμενη. Έκανε και καλά αλλά εισήγαγε και πολλά άσχημα.

Γεγονός είναι πως είχε φτιαχτεί ένα δικομματικό σύστημα, ένα πελατειακό κράτος, όπου οι κυβερνώντες είχαν την απόλυτη εξουσία. Μοιάζαν λίγο – πολύ τον Λουδοβίκο που έλεγε πως «το κράτος είναι δικό μου». Η εναλλαγή των δύο κομμάτων στην εξουσία τα ενίσχυε πολιτικά και ταυτόχρονα αποδυνάμωνε τα μικρά κόμματα, τα οποία παρέμειναν στην αυλή .. της εξουσίας επί δεκαετίες.

Αυτό, όμως, που έλεγε ο Ηράκλειτος «τα πάντα ρει και ουδέν μένει» δηλ. όλα αλλάζουν και τίποτε δεν μένει σταθερό, ήρθε και έδεσε τα τελευταία χρόνια στην χώρα μας. Οι πρόσφατες εξελίξεις και κυρίως η απαξίωση των πολιτικών και της πολιτικής, αφού οι περισσότεροι αποδείχθηκαν ότι ήταν κλέφτες και τενεκέδες ξεγάνωτοι, έφερε τα πάνω-κάτω. Η ακατανόητη πολιτική γραμμή των τελευταίων Πρωθυπουργών και η ανικανότητα να κυβερνήσουν την χώρα, οδήγησε την παρεοκρατία, την ρουσφετολογία, την πελατειακή εξάρτηση σε κανόνες.. ζωής. Έτσι όλοι τους παρέδωσαν άδεια Ταμεία, αφού επί σαράντα χρόνια λεηλατούσαν την περιουσία του Λαού.

Οι ασθένειες του κοινοβουλευτισμού, η γραφειοκρατία, η αసుδοσία, η ανικανότητα και οι αγκυλώσεις του κράτους, οδήγησαν την χώρα στην αγκαλιά της Τρόικα και τον λαό στην ανεργία, την φτώχεια, την απελπισία, την αποδημία και τον εξευτελισμό. Έτσι, αφού δεν υπάρχει ιδεολογία στα κόμματα κι η Διαπλοκή και η Διαφθορά ζουν και βασιλεύουν, οι πολίτες, απογοητευμένοι και ταπεινωμένοι γύρισαν την πλάτη στα μεγάλα μέχρι πρότινος κόμματα της εξουσίας και στράφηκαν στην δημιουργία νέου πολιτικού χάρτη.

Καταρρέουν κόμματα και πολιτικοί, και έρχονται στην επιφάνεια νέα μορφώματα. Τα Μ.Μ.Ε δηλ. Δημοσιογράφοι, Μεγαλοεκδότες, Μεγαλοπρομηθευτές και το Οικονομικό και πολιτικό κατεστημένο κάνουν ό,τι μπορούν για να αναστήσουν τον δικομματισμό, από τον οποίον έτρωγαν με χρυσά .. κουτάλια. Δεν τους καταλαβαίνει, όμως, ο λαός. Οι πολίτες είναι απογοητευμένοι και οι στρατιές των ανέργων, των απολυμένων, των φτωχών, των χρεοκοπημένων και απελπισμένων θα δώσουν την λύση μέσα από την κάλπη. Η ψήφος του

Μαΐου θα 'ναι το τέλος για τους σύγχρονους φεουδάρχες της πολιτικής, για τα τρωκτικά και θα 'ναι και η αρχή μια νέας πολιτικής και κοινωνικής ζωής με αρχές, με ιδανικά, με κανόνες, με ισονομία, με ανθρωπιά και με χριστιανική αγάπη.

Η Δημοκρατία επιτέλους πρέπει